

VII. snopič, l. 1888 str. 146 in dalje. O ljubi Slovenci, dokler bomo Devico Marijo goreče in zvesto častili, ostali bomo srečni časno in gotovo večno!

Svečanosti pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

(Dalje in konec.)

Ni še vtihnili pokanje možnarjev in milo petje pevcev, kar nam že v soboto 5. avgusta na večer oznanja veselo zvonjenje in streljanje tretjo slovesnost — novo mašo gosp. M. Osenjaka, tukajšnjega rojaka. V nedeljo se je kar v tolpah valilo ljudstvo proti Sv. Lovrencu. Po navadnih obredih uvedemo gosp. novomašnika, spremljanega od č. gg. duhovnikov v cerkev, kjer je zapel najprej: »Pridi sv. Duh«. Pridigovali so mu vlč. g. doktor J. Mlakar, tukajšnji rojak, profesor v bogoslovju in vodja seminarija v Mariboru. V lepi, pa jedrnatih besedi so razložili vsem nam, kaj je ljudstvo duhovniku in kaj je duhovnik katoliškemu ljudstvu. Peli so pa prav lepo gg. bogoslovci pri sv. maši. Po dovršeni cerkveni slovesnosti smo imeli pravo veselico, katera bo ostala v spominu še drugemu rodu. V ponedeljek je prišel g. novomašnik, spremljan od gostov, na priljubljeno Goro, kjer je pri D. Mariji daroval drugo sv. mašo. Kadar smo se dobro okrepčali pri gostoljubnem g. župniku Jožefu Sattlerja, napotili smo se zopet proti Sv. Lovrencu ter se vtaborili v lepem sotoru. V torek je blizu trideset voz spremljalo g. primicijanta v Cirkovce. Po slovesni sv. maši pa smo bili gostje gostoljubnega g. župnika Sorglechnerja, kateri še je nas potem, ko nas je pogostil, spremljal k Sv. Lovrencu. Hvala vsem, g. novomašniku pa ki je zdaj osmi te tare, daj Bog vse drobro!

Gospodarske stvari.

Osat iz njive!

Največ jeze, pa tudi skode povzroči kmetu med siljem osat, ker mu vsaka njiva, posejana s čemer koli, prav dobro vgaaja. Ne le žito vsake vrste, ampak tudi krompir, repo in vse drugo prehvapi in preraste. Ni čuda, če so na enkrat vse njive, ki so blizu, njega polne, ker se osat razširjuje po semenu in po koreninah. Vsaka koreninica ali celo posamezni deli korenine so jako plodovitni in poganjajo novo zel iz zemlje. Kdor si hoče svojo njivo izčistiti osata, mora biti potrpečljiv; on mora zavirati, da se ne dela novo seme, mora perje pridno vgonabljeti, pa tudi poskrbeti, da se korenine ne razrastujejo prehudo. Gosto nasejana detelja zabrani, da ne pride preobilo osata na solnce in da se perje ne more brojno razvijati. S tem se pač moč zeli do dobrega oslabi, ali zatreti ga še ni mogoče. Ne le detelja, tudi druge rastline, o pravem času nasejane ali posajene, branijo se krepko in ne brez vspeha osatu, ki po vsej sili iz zemlje raje. Kar tedaj deteljo in njeno rast pospešuje, spodriva ob enem osat.

Osat mora se večkrat posekavati, da ne preraste vsega silja, kar ga je na njivi.

Najlozje se to izsekavanje zgodi, če je na njivi kaka okopavina. Toraj kaže na njivi, katera se osata čisti, nasejati repe, korenja, ohrovta, krompirja, ogrščice itd. Rastline te vrste ostanejo do pozne jeseni večjidel na njivi in pospešujejo pogin osata. One ga pridno prasačajo, a z njimi vred se še osat, ki se je pri vsem tem predrznil na svitlo, vedno z nožem prikrajsuje. — Le krompir ni pravi sovražnik osatu, ker se hosta prehitro posuši in tekmeču svojemu premalo sence daje. Po nakazanem načinu ne pride osat nikdar ali vsaj

jako redko do cvetja ali celo semena. S tem se vestni kmet še ne zadovolji, ker dobro ve, kaj je v zemlji ostalo. Treba je namreč pridno pleti okopavine in v prvem oziru preganjati osat. Popiplje se naj s koreninami vred, če je le mogoče. Kjer se pa ne dajo vse korenine iz zemlje spraviti z roko, pomaga naj plug! Ta prereže in razpolovi korenine in jih spravi iz zemlje, se ve, da se naj dosti globoko zasadi v tla. Ta način pa je le mogoč, če je polje v prahi.

Največ osata pa sili v žito, v ozimino. Kako pa s tem z njive? Tu pomaga le pridno ga pleti. Pa se bo vprašalo, kedaj bi bil ugoden čas temu delu? Navadno zgodi se prehitro, prezgodaj. Opazovali so že, da v ovsu, ki se je pozneje oplel, kakor druge njive, ni bilo kaj prida osata, med tem ko je one njive vznovič prerastel. A z rokami je pri vsem tem delo le težko. Treba je torej poskrbeti si kako primerno orodje. To se je že tudi zgodilo. Napravilo se je iz trdega lesa in je prirejeno, da prime globoko v zemlji korenino s svojimi zobci. Ako pa je osat že barvo spremenil in nekako rujavkast postal, da se s korenino vred brez težave izdreti.

Osat poganja globoko, veliko korenino, ki se pod zemljo deli in na vse strani korenine razširjava, ki zopet mlado zelišče poženejo. Če se torej osat od zgoraj sicer potrga, a se ne zgodi koreninam nič žalega, je vsa muja zaman. Slednji rastlini sledi v prav kratkem času, a gotovo mladica in to ne le iz glavne, temveč iz vseh manjših korenin. Željno se za tega delj ozira kmetič po kakem sredstvu, ki bi ga rešilo tega preganjalca. Treba je najprej vničiti vsaj zgornje t. j. površju zemlje bližnje in za to glavne dele korenin s kakim plugu podobnim orodjem, ki bi dosti globoko pod zemljo rezalo. Poskušala se je ta priprava in pomagala je v največjih slučajih.

Še tretje sredstvo se priporočuje od nekaterih stranij. Tam, kjer osat najhujše pritiska, naj se potrosi njiva s — kajnitom — in osata bo vedno manj, dokler ne zgubi do cela moči in ne vsahne.

Premiranje konj se vrši dne 9. septembra v Ljutomeru; dne 11. septembra na Ptuju; dne 12. septembra v Št. Lenartu v Slov. goricah; dne 18. septembra v Šmariji pri Jelšah in dne 19. septembra v Žalcu. Daril bode v Ljutomeru za 422 gld., na Ptuju za 330 gld., v Št. Lenartu za 362, v Šmariji za 322 in v Žalcu za 412 gld.

Sejmovi. Dne 24. avgusta v Arveži, pri Sv. Duhu ob Ščavnici, v Cmureku, v Rogatci, v Središču, v Laškem trgu, v Slov. Bistrici in Velenju. Dne 28. avgusta pri Sv. Trojici v Slov. goricah in v Svičini. Dne 29. avgusta na Muti, v Beračah, v Poličanah in v Žalcu. Dne 30. avgusta na Hajdinju. Dne 1. septembra v Šentlju pri Gradiču.

Dopisi.

Od Sv. Ane poleg Makol. (Nova kapela — pobožni ljudje.) V naši občini stoji gorska vas z imenom »Variša ves«. Varišljani (tako imenujemo prebivalce) so prav pošteni in značajni ljudje, verni in pobožni kristjani, pa tudi vsi vrli Slovenci, narodnjaki. Radi prebirajo domače časnike: »Slov. Gospodarja«, »Mir«, in »Domoljuba«; skorej da vsaka hiša ima tudi bukve družbe sv. Mohorja. Lani so si postavili sredi vasi prelepo prostorno kapelo matere božje, kraljice nebeske, prebl. Dev. Marije. Okrog te kapele se radi zbi-